

Kuinka monet teistä olette ensimmäistä kertaa täällä tänä viikonloppuna? Hyvä, minun on ensiksi pyydyttävä anteeksi teiltä. Me olemme jo puolessa välissä tänä viikonloppuna, koska minä saarnaan tänä viikonloppuna vain yhtä asiaa – koko viikonlopun ajan. Olen saarnannut siitä kaksi osaa eilen, mutta nyt olemme kolmannessa osassa. On olemassa nauhoituksia, joten voinko vedota teihin, että hankitte saarnan ensimmäisen osan ja toisen osan käsiinne. Ja nyt menemme kolmanteen osaan. Minä luen yhtä yksinkertaista jaetta kirjoituksista koko viikonlopun ajan. Joten luen sen teille nyt kolmannen kerran.

Ja tässä se on. Paavali: ”Nyt veljet, minä haluan muistuttaa teitä siitä evankeliumista [ilosanoma], jota saarnaan teille. Jonka olette vastaanottaneet ja jonka puolella nyt seisotte. Tämän evankeliumin avulla te pelastutte, jos pidätte kiinni tiukasti siitä sanasta, jota teille saarnaan. Muuten olette uskoneet turhaan.” Voitte oikeasti hukata uskonne. Jos ette pidä kiinni siitä, mitä tänään kuulette. Sillä se mitä minä olen vastaanottanut minä annan teille ensiarvoisen tärkeänä, että Kristus kuoli syntiemme takia. Tämä on sitä, mistä olemme puhuneet eilen koko päivän. Ja että hänet haudattiin. Tämä on sitä, mistä puhumme tänään. Ja että hänet nostettiin kuolleista kolmantena päivänä. Nämä ovat kolme totuutta, joille uskomme perustuu. Ja koska edes Jumala ei voi muuttaa menneisyyttä, vaikka hän haluaisi tehdä sen, hän ei voi. Menneisyys on pysyvää. Ja nämä ovat totuudet, jotka ovat pysyvästi historiassa. 1. Hän kuoli, 2. hänet haudattiin ja 3. hänet nostettiin kuolleista.

Mutta näistä totuuksista kaikkein vähimmälle huomiolle on jäänyt keskimäinen. Kuinka monta kertaa olette kiittäneet Jumalaa siitä, että Jeesus haudattiin puolestanne. Luultavasti ette kertaakaan. Ja kuitenkin se on niin tärkeä osa uskoamme, että joka kerran kun ihmiset puhuvat tunnustuksesta tai julistuksesta [uskontunnustus] yhteisissä kokoontumisissaan, aina törmäämme sanaan haudattu. Uskon että olette kuulleet apostolisesta uskontunnustuksesta, jos olette olleet anglikaanisessa kirkossa: ”Minä uskon Jumalaan, Isään, Kaikkivaltiaaseen, maan ja taivaan Luojaan ja Jeesukseen Kristukseen, hänen ainoaan poikaansa, meidän Herraamme, joka sikisi Pyhästä Hengestä, syntyi neitsyt-Mariasta, kärsi Pontius Pilatuksen aikana, ristiinnaulittiin ja kuoli, haudattiin, ..” Toivon, että tämän jälkeen ylistätte Jumalaa siitä, että hänet haudattiin puolestanne. Koska se on perustavanlaatuista uskollemme. Ravistelisiko se uskoanne, jos kertoisin, että häntä ei haudattu.

Se ravistelisi uskoanne, jos kertoisin, että häntä ei ristiinnaulittu puolestanne. Ja jos häntä ei olisi herätetty kuolleista. Mutta järkyttäisikö se teitä, jos sanoisin teille, että häntä ei haudattu puolestanne. Luultavasti ei. Koska te ette ymmärrä, miten tärkeää on uskoa, että Jeesus haudattiin. Koska oli hyvin lähellä, ettei häntä olisi haudattu. Tiesittekö, että ihmiset joita ristiinnaulittiin, ei haudattu. Heidät heitettiin kaupungin kaatopaikalle. Heidän kehonsa otettiin ja raahattiin kirjaimellisesti kaatopaikalle. Ja Jerusalemin kaatopaikka on pitkä, synkkä laakso, välittömästi Jerusalemin kaupungin ulkopuolella, sen eteläpuolella. Ja turisteja ei koskaan viedä sinne katsomaan sitä. Kun minä olen halunnut nähdä sen, olen joutunut tekemään sen omin päin. Ja se on vain viiden minuutin matkan päässä kaupungista tai jopa lähempänä. Teidän täytyy lähteä Jerusalemin eteläportista eteenpäin ja pian edessänne avautuu syvä laakso, joka on niin syvä, ettei sen pohja ole näkyvissä. Totta kai se on luonnostaan kaatopaikkana. Jerusalemin eteläportti on nimeltään läjäportti. Ja se kertoo paljon siitä, mitä tuosta portista kärrättiin ulos kaupungista – siihen aikaan ei ollut vesivessoja. He kantoivat kaiken jätteen ulos läjäportin kautta ja heittivät ne laaksoon. Ja jos heillä oli mädäntynyttä ruokaa, sekin heitettiin laaksoon. Kaikki se, mikä oli hyödytöntä tai roskaa tai rikkinäistä, heitettiin laaksoon.

Huomatkaa tuo sana ”perished” eli jos heillä oli rikkinäinen vedenkeitin tai autonrenkas, sekin heitettiin laaksoon. Se on juuri sitä mitä sana ”perish” [rikkinäinen] tarkoittaa Raamatussa. Se ei tarkoita sitä, että jokin on lakannut olemasta. Se tarkoittaa sitä, että jostakin on tullut hyödytön – siihen tarkoitukseen, mihin se oli tehty. Täälläkin on ihmisiä, jotka elävät asunnoissaan rikkinäisenä. He ovat elossa, mutta heistä on tullut hyödyttömiä Jumalalle. Ja Jumala ei voi käyttää heitä siihen tarkoitukseen, johon hän on heidät tehnyt. Se on sitä mitä sana ”perish” [rikkinäinen] tarkoittaa. Ja roska aina heitetään menemään, koska emmehän aseta roskaa roska-astiaan. Se heitetään sinne. Kuunnelkaa tarkasti. Tuolla laaksolla on oma historiansa. Jos menemme ajassa taaksepäin tuhansia vuosia profeetta Jesajan aikaan saakka, tuota laaksoa

käytettiin erittäin kammottavaan toimintaan. Sitä käytettiin ylistämään demonijumalaa, joka ei oikeasti edes ole olemassa, nimeltään Malakh. Ja tuolla pakanajumalalle uhrattiin lapsia. Ja jopa Egyptin kuningas, pelätty kuningas Manasse, otti oman pienen poikalapsensa tuohon laaksoon ja tappoi hänet. Miellyttääkseen Malakh-jumalaa. Laakso on nimeltään Hinomin-laakso. Ja hepreaksi Hinom lausutaan Gehenna. Tuoko tuo sana teille mieleen mitään? Se on Jerusalemin kaatopaikka, jonne kaikki roskat heitetään.

Jeesus sanoi, että jos haluatte tietää, miltä helvetti näyttää niin katsokaa vain kaatopaikalle – Gehenna. Ja jokainen tiesi, mitä se tarkoitti. Kun minä kävin siellä ensimmäisen kerran 60-luvulla, se oli vielä kaatopaikkana. Se ei ole sitä enää. Se on siivottu kokonaan. Sinne on istutettu puita jne. ja se on hieno paikka nyt. Se on kaunis puutarha nykyisin ja pariskunnat kävelevät siellä – Gehennassa. Mutta kun minä kävin siellä ensimmäisen kerran 1961, tuosta laaksosta nousi sininen savu ja sen saattoi haistaa. Kammottava haju. Mädäntyneen ja pilaantuneen haju. Rikinkatku kananmunista. Ja jos menit tuohon aikaan alas laaksoon, siellä oli mahdollista nähdä matojen syövän mädäntynyttä ruokaa. Ja pitääkseen jättemäärän hallinnassa sitä yritettiin polttaa. Ja siellä siis paloi ja nousi savua ja madot jatkoivat syömistään. Ja he heittivät kaiken viemärijätteensä kaiken tuon sotkun päälle.

Kun tuota laaksoa oli käytetty lapsien uhraamiseen, se sai tuomionsa profeetoilta. Se on päättymättömän hylkäämisen paikka. Ja profeetta Jesaja kritisoi kuningas Manassea hänen teostaan ja tiedättekö mitä tapahtui. Manasse vangitsi profeetan, Jesajan, ja laittoi hänet onton puunrungon sisälle ja käski kahden sotilaan sahaamaan puun poikki keskeltä. Ja aivan kirjaimellisesti profeetta Jesaja sahattiin kahteen osaan. Ja jos luette heprealaiskirjeet 11 löydätte sieltä kirjapidon siitä, miten hänet sahattiin kahteen osaan. Ja Jesaja oli tuo mies. Jeremialla oli oma osansa tuon laakson historiassa. Eräänä päivänä Jumala sanoi hänelle, että lähde käymään ruukunvalajan luona ja niin hän meni savenvalajan taloon. Ja siellä oli tämä valaja pyörivän työpöytänsä ääressä, joka ei ole sähköinen kuten tänä päivänä. Se on sellainen, jonka ääressä jouduit tekemään töitä jaloillasi pitääksesi sen pyörimässä. Ja hänellä oli pala savea edessään ja tarkoitus oli tehdä siitä vaasi. Mutta savi ei suostunut yhteistyöhön. Joten hän otti sen käsiinsä, lyttysi sen kasaan ja laittoi pöydälle uudelleen. Ja nyt hän teki karkean kupin. Paksun kupin. Ja Jumala sanoi, että Jeremia, oletko sinä oppinut saven oppitunnin. Ei en ole, mikä se on. No kuka päätti, mikä tuosta savesta tulee. Siinä on kysymys. Oliko se savenvalaja vai savi, joka teki päätöksen. Oletteko koskaan ajatelleet sitä? Se todellisuudessa oli savi. Valaja tahtoi tehdä eräänlaisen vaasin, mutta savi ei sujunut hänen käsissään, joten hän teki karkean kupin.

En tiedä tunneteko kertosaakeen: ”Te olette savi, minä olen savenvalaja.” Se että Jumala tekee kaiken ja päättää kaikesta on roskaa. Sinä olet savi ja sinä päätät minkälaisen kupin Jumala sinusta tekee. Se on oppitunti, Jeremia, jonka haluan sinun kertovan kansalleni Israelille. He ovat kauniita ihmisiä ja täynnä minun armoani, mutta he kieltäytyvät ja kapinoivat, joten minä teen heistä karkean kupin – täynnä minun tuomiotani. Se on saven oma valinta, minkä savenvala heistä tekee. Mutta jos he katuva, niin minä teen heistä uudelleen kauniin vaasin. Minä kadun sanoo Jumala. Minä muutan mieleni, jos hekin tekevät niin. Ja teen heistä kauniita ihmisiä jälleen. Mutta he eivät muuttaneet tapojaan ja seuraavana päivänä Jumala sanoi: ”Mene katsomaan sitä kuppia, jonka savenvalaja teki uudelleen.” Ja tuo karkea kuppi oli muuttunut niin kovapintaiseksi, että siitä ei ollut enää mahdollista tehdä mitään kaunista. Savi oli kovettunut auringossa. Ja Jumala sanoi Jeremialle, että ota tuo kuppi ja riko se palasiksi ja heitä palaset Hinomin laaksoon. Huh, mikä oppitunti meillä on tässä.

Tuleeko elämästäsi kaunis Jumalan käsissä vai esimerkki julmasta ja karkeasta elämästä, on sinun valintasi. Savi sen päättää. Mutta jossain vaiheessa tulee se päivä, jolloin heidän luonteensa ja olemuksensa on niin kovettunut, että he kelpaavat enää heitettäväksi kaatopaikalle. Laaksoon. Helvettiin. Se on ihmeellinen kuvaus helvetistä, tuo Hinomin laakso nimittäin. Se on paikka, jonne Jumala heittää kaikki sellaiset, joista ei enää ole mitään hyötyä hänelle. He ovat rikkinäisiä. Jumala ei lähetä ihmisiä helvettiin vaan heittää heidät sinne. Se on ainoa verbi, jota käytetään Raamatussa. Sinä heität roskat menemään. Siksi meidän tehtävämme on kerätä roskaa. Kun ihmiset kysyvät minulta, että mikä on työsi niin kerron, että teen kierrätystoimintaa. Ja he näyttävät hyvin tyytyväisiltä ja kysyvät, että mitä sinä kierrätät – metallia, muovia, puuta, sanomalehtiä... Ei, ihmisiä. Koska ihmiset aiheuttavat saasteet. Ja minä olen ihmisten kierrätystoiminnassa. Pelastan heitä Hinomin-laaksoilta. Pelastan heitä Gehennasta. Pelastan heitä siitä, että heitä ei heitettäisi pois roskana. Minä teen heistä kierrätystavaraa niin, että Jumala voi käyttää heitä uudelleen. Siihen tarkoitukseen, johon hän alunperin heidät loi.

Sana ”salvage” jota käytimme toisen maailmansodan aikana, silloin ei käytetty sanaa kierrätys ”recycling”,

on sama kuin ”salvation” [pelastus]. Se tarkoittaa, että ihmisiä pelastetaan joutumasta pois hyödyttömänä roskana. Ja heistä tehdään hyödyllisiä jälleen. No, en tiedä, miten päädyin tähän. Se on oma saarnan aihe sellaisenaan. Jeesus oli hyvin lähellä sitä tilannetta, ettei häntä olisi haudattu. Tavalliseen tapaan hänen ruumiinsa olisi viety Gehennaan. Se on sitä, mitä tapahtui kahdelle varkaalle, jotka olivat hänen vierellään. Se on sitä, mitä tapahtui 3000:lle ihmiselle, jotka Pilatus ristiinnaulitsi vuosi pari aikaisemmin. Heidän runnellut kehonsa vain otettiin alas ristiltä. Heidän kuivuneet ruumiinsa vain heitettiin kaatopaikalle. Se olisi ollut Jeesuksenkin kohtalo. Jesaja 53, jota luimme täällä eilen kertoo, että hänelle oli suunnitteilla paha paikka – Gehenna. Todellisuudessa vaikka hänelle oli suunniteltu paikka siellä, häntä ei haudattu sinne, koska Jesajan 53:ssa sanotaan, että vaikka hänelle oli suunniteltu paha paikka niin se oli rikkaan seurassa. Kuolemassaan siis. Se on erikoinen ennustus. Siinähan on kaksi erilaista ihmisryhmää. Tiedän, että rikkaat ihmiset voivat olla pahoja. Mutta hän siis menee hautaan pahojen ja rikkaiden kanssa. Totuus on se, että Jeesuksella oli säädylliset hautajaiset.

Hän ei olisi saanut säädyllisiä hautajaisia ilman sitä arkailematonta miestä, joka meni Pontius Pilatuksen eteen vaatimaan Jeesuksen ruumista itselleen haudattavaksi. Saanko tehdä sen? Jos hän ei olisi kysynyt lupaa, sotilaat olisivat vain ottaneet hänet alas ristiltä ja vieneet kaatopaikalle. Mutta arimatialainen Joosef oli ollut San Hiedronissa, 70 miehen johtoryhmässä, jotka olivat äänestäneet Jeesuksen kuoleman puolesta. Mutta Raamattu sanoo, että hän (arimatialainen Joosef) ei ollut äänestänyt. Hän ei mennyt joukon mukana. Mutta pelkään, ettei hän äänestänyt myöskään sitä vastaan, koska siitä ei oltu koskaan edes keskusteltu. Ylipappi kysyi: ”Kuka haluaa, että hänet (Jeesus) tapetaan?” Ja kaikki näyttivät nostavan kätensä ylös. Hän (arimatialainen Joosef) piti kätensä alhaalla. Hän uskoi Jeesukseen salaisesti. Oli myös toinen Jeesukseen uskova, joka piti asian salassa, nimittäin Nikodeemus. Ja nuo kaksi miestä lyöttäytyivät yhteen ja suunnittelivat Jeesuksen hautaamista säädyllisesti. Se on ihmeellinen tarina. Kuinka moni teistä tiesi sen, että arimatialainen Joosef antoi Jeesukselle hautakammion. Nostakaa kätenne ylös, jos tiesitte. Kuinka moni teistä tietää, että Nikodeemus auttoi häntä. Nostakaa kätenne ylös. Hyvä, jotkut teistä lukevat Raamattuaan.

Lukekaa sitä huolellisesti. Jokainen sana merkitsee. Ja silloin tarina aukeaa ihmeellisellä tavalla. Nämä kaksi miestä tulivat siis Pilatuksen luokse ja sanoivat, että hän ei ole vielä kuollut. Ei hän voi olla kuollut oltuaan ristillä vain kuusi tuntia. Ja sotilaat sanoivat, että kyllä hän oli kuollut. Muistattehan, että sotilaiden piti varmistaa asia pistämällä keihäs läpi hänen kyljestään sydämeen saakka. Hän oli siis kyllä jo kuollut. Pilatus sanoi siis, että kyllä te saatte ruumiin. Hänen on täytynyt olla hämillään. Häneltä kysytään nyt ensimmäisen kerran ruumista. Jotain joka on jo ristiinnaulittu. Mitä on tekeillä? No, he ottivat ja veivät ruumiin pois ja hautasivat sen. Antakaa, kun selitän hieman sitä, miten ruumiit haudattiin noihin aikoihin. On aina oikein antaa ihmiselle säädyllinen hautaus. Tiedän, että ruumis on vain kuori. Tiedän, että ruumis ei ole enää yhteydessä henkilöön – se on vain ruumis. Mutta se on ollut henkilön koti. Ja jos sinä kunnioitat henkilöä, sinä kunnioitat sitä, missä hän asui. Minä tykkään käydä ihmisten kodeissa, kuulumisuuksien kuten Churchill, joka asui Westonissa Kentissä. Jollain tavalla tuossa talossa on kunnioitusta, koska Winston Churchill asui siinä. Ja se on kunnioitusta ihmisistä kohtaan, joka on asunut siinä kehossa. Ja jos kunnioitat heitä ihmisinä, kunnioitat ruumista. Useimmissa yhteiskunnissa tehdään niin.

Kun Alfa Piper -öljynporauslautta syttyi tuleen pohjoisilla merialueilla, skotlannin naiset olivat niin vihaisia hallitukselle, koska he eivät lähettäneet sukeltajia alas noutamaan ruumiita. Se oli liian iso operaatio ja liian kallis. Mutta naiset siis vaativat, että me haluamme miestemme ruumiit. Me haluamme tehdä sen viimeisen asian noille ruumiille – se on oikein ja säädyllistä. Sen sijaan että jätämme ne mädäntymään merenpohjaan pohjoisille merialueille. Nostakaa ne ylös niin, että voimme pitää kunnolliset hautajaiset heille. Joten nämä kaksi miestä sanoivat, että haluamme antaa Jeesukselle säädylliset hautajaiset. Liian myöhään tietenkin, jos he olisivat halunneet seurata Jeesusta. Mutta ainakin heillä oli rohkeutta uhrata jotain ja kysyä hänen ruumistaan. Ja se ei siis ollut mikä tahansa hauta. Arimatialainen Joosef oli erittäin varakas mies. Hänellä oli henkilökohtainen puutarha aivan kaupungin muurin ulkopuolella. Ja tuo puutarha oli aivan sen paikan vieressä, missä ihmisiä ristiinnaulittiin. Jos tänä päivänä menet bussiaseman taakse kukkulalle nimeltään Golgata ja katsot vasemmalle, näet siinä kauniin puutarhan. Ja siinä näet yhden hautakammion. Se on kaivettu kallioon. Onko se sitten oikea paikka. Minä uskon niin. Mutta kuka tietää. Ja se sopii yhteen kaiken kanssa. Ja sinne siis asetettiin Jeesus. Oli myös muita asioita, joita heillä oli aikomus tehdä. Ja muuten kun menin tuohon hautakammioon, näin hämmästyttävän asian.

Hautakammio on tehty perhettä varten, joten siellä on iso hautapaasi toisella puolella ja iso paasi toisella puolella ja pieni kivipaasi lapselle. Ja isän puolelta hautakammiota on kiireellä pidennetty. Toisessa

kohdassa kivi on kauniisti leikattu, mutta jalkopäässä kuusi tuumaa kiveä on nopeasti kaiverrettu. Se kertoo meille, että tähän on haudattuna mies, joka oli pidempi, kuin jolle hauta alunperin oli tarkoitettu. Eikö tuo ole ihmeellistä? Siinä se on, kivihauta. Mutta he tekivät muutakin. He nimittäin kietoivat hänet kääreisiin. Ja se tehtiin tietyllä tavalla. He hankkivat pitkän puuvillaliinan – ehkä noin 30 metriä pitkän. Ja se kiedottiin ruumiin ympärille, melkein kuin muumiolle. Olkapäille saakka mihin se päättyi. Ja he jättivät olkapäät ja kasvot paljaiksi. Sitten heillä oli eri liina, joka kiedottiin hänen otsalleen. Lähes kuin turbaani. Joten he pystyivät yhä näkemään hänen kasvonsa ja olkapäät. Ja se tulee olemaan erittäin tärkeää huomista aamua ajatellen. Ja huomista Raamatun opiskelua silmällä pitäen. Koska nuo kaksi käärinliinaa vakuuttivat apostoli Paavalin, että jotain ylikuulonollista oli tapahtunut tuossa hautakammiossa. Hän näki nimittäin pääkäärinliinan lojumassa maassa. Ja ruumiin käärinliinan yhä rullalle käärittyinä. Mutta kasassa. Hirvittävän tärkeä asia.

He myös laittoivat mausteita käärinliinoihin, jotta ruumis tuoksuisi hyvältä. Siihen aikaan kun sitä vielä pystyi katsomaan. Ja myös sitä silmällä pitäen, että ruumis olisi maaton hitaammin. He käyttivät paljon varoja kaikkiin niihin mausteisiin ja tuoksuaineisiin. Mitä näistä tehtiin Jeesukselle? Ensinnäkin hänelle annettiin hauta. Joten hänet haudattiin. Ja sitten hänet käärittiin liinoihin. Mutta on hieman hämmennystä mausteiden ja tuoksuaineiden kohdalla. On kaksi ihmeellistä asiaa kirjoitusten mukaan. Eräs niistä on se, että muutama viikko aikaisemmin eräs nainen oli voidellut hänen kehonsa hautaamista varten. Maria tuli Bethanyyn ja hänellä oli mukanaan erittäin arvokasta voidetta. Hän rikkoi astian ja levitti aineen Jeesuksen päälle. Johon Juudas totesi, että mitä rahan tuhlausta tuokin on. Me olisimme voineet myydä sen ja olisimme voineet käyttää rahat. Ja totta kai tunnemme tarinan Raamatusta, että hän oli auttamassa itseään pääsemään käsiksi rahoihin. Hän sanoi, että mitä kammottavaa tuhlausta. Jeesus totesi, että hän teki kauniin asian. Missä tahansa evankeliumia saarnataan, ihmiset kuulevat, mitä Maria on tehnyt. Ja kuulette siitä tänään täällä. Ja miljoonat tulevat vielä kuulemaan tuosta naisesta. Ja hän teki sen, koska hän oli pessyt hänen jalkansa samaan aikaan, kun Martta oli ollut kiireinen keittiössä. Maria oli pessyt Jeesuksen jalat ja vain kuunnellut häntä. Ja koska hän oli kuunnellut Jeesusta, hän tiesi, että Jeesus kuolee. Ja että hän ei saa kunnollista hautausta. Joten Maria oli voidellut hänet etukäteen.

Se ei ole ainoa yllättävä totuus. Toinen on se, että kun Nikodeemus ja Joosef ottivat ruumiin haudatakseen sen kammioon, kaksi naista seurasi katsoakseen, minne hänet haudataan. Toinen oli Maria Magdaleena ja toinen oli Joosefin Maria. Kumpikaan Maria ei ollut siis Jeesuksen äiti. Mutta kaksi muuta Mariaa siis. Tarinassa on paljon Mariaa. Kaksi naista siis katsoi, minne hänet haudataan. Se mitä naiset eivät havainneet oli se, että Nikodeemus oli tuonut 34 kilogrammaa mausteita ja tuoksuaineita. Havaitsetteko sen, kun luitte tarinan. Että Nikodeemus oli tuonut runsain mitoin mausteita ja tuoksuaineita mukanaan. Joten kun Nikodeemus ja Joosef käärivät Jeesuksen, he laittoivat mausteita sisään sinne, mitä naiset eivät havainneet. Ja niinpä he olettivat, että Jeesusta ei oltu haudattu kunnollisesti mausteiden ja tuoksuaineiden kanssa. Joten he tarkkailivat, minne Jeesus haudataan ja odottivat ensimmäistä tilaisuutta tulla sinne takaisin voidellakseen ruumiin. Havaitsetteko, miten kaikki liittyy yhteen? Kaikki pienet totuuden palaset, vaikkakin ne tulevat neljältä eri silminnäkieltä Matteukselta, Markukselta, Johannekselta ja Luukkaalta, ne kietoutuvat yhteen ihmeelliseksi tarinaksi. Yksi evankeliumi kertoo pienen palan totuutta ja toinen evankeliumi kertoo toisen palan totuutta ja jollain tavalla ne kaikki nivoutuvat yhteen ja muodostavat ihmeellisen kuvion.

Joten nyt hänet on haudattu käärinliinaan – kahteen. Ja siellä on mausteita ja tuoksuaineita käärinliinojen välissä. Mutta naiset eivät tiedä sitä. Ja he aikovat etsiä siis mausteita ja voiteita. Ja ovat tulossa takaisin niin pian kuin mahdollista. Mutta he eivät voi tulla takaisin kuin vasta kolmen päivän päästä. Miksi? Koska heti seuraavana päivänä fariseukset ja papit, erittäin epätavallinen yhdistelmä, menivät Pilatuksen luokse ja sanoivat: ”Olemme huolissamme.” Arvelemme, että emme ole vielä hoidelleet Jeesusta loppuun saakka. Kapina voi yhä syttyä, koska täällä on niin paljon julkisesti Jeesusta seuraavia ja kaikki nämä muut asian kannattajat. Me voimme yhä olla todellisissa ongelmassa. Pilatus: ”Minkälaisissa ongelmassa? Hän on kuollut. Hänet on haudattu hautakammioon.” Mitä ongelmia siitä voi syntyä? No, fariseukset sanoivat, että me muistamme asiat, mitä hän sanoi. Olemme kuulleet raportteja hänen ennustuksistaan. Ja hän jopa ennusti, että me annamme hänet sinulle ja että sinä ristiinnaulitset hänet. Ja niin on käynyt. No, Pilatus totesi, että mitä siitä enää murehtimaan. Olemme tehneet sen, joten mitä sitten. No, hän myös ennusti, että kolmantena päivänä hän nousee uudelleen. Ja olemme hieman huolissamme. Pilatus: ”Miksi?” Mitä te siitä huolehditte? Eivät ihmiset nouse kuolleista! Kun heidät on haudattu, he eivät tule sieltä ylös enää uudelleen. No, me tiedämme sen, emmekä usko, että hän tekee niin. Mutta opetuslapset voivat ryöstää ruumiin. Ja he voivat aloittaa vastarintaliikkeen ja huijauksen. Ja kertoa kaikille, että hän on noussut kuolleista. Joten voitko auttaa meitä pitämään hänet haudassaan?

Nyt, Pilatus on varmaan miettinyt tässä kohdassa, että minkälaisen henkilön hän oli ristiinnaulinnut. Ensin he haluavat hänen ruumiinsa ja nyt he haluavat pitää hänet kuolleena. Mitä seuraavaksi? Pilatus sanoi, että hyvä on. Minä lähetän sotilaani hautakammion ja he laittavat siihen minun sinettini ja he vartioivat hautaa kolmen päivän ajan. Sopiiko se teille? Kyllä, se on hyvä. Se tarkoitti tietenkin, että naiset eivät päässeet sinne voitelemaan ruumista kolmeen päivään. Oletteko kärryillä? Siellä on sotilaita. He olivat todellisuudessa kierittäneet kiven hautakammion suuaukolle – suuren pyöreän kiven. Sen on täytynyt painaa 2-3 tonnia. Markuksen evankeliumissa on maininta, että kiven nostamiseen ja pyörittämiseen on tarvittu 20 miestä. Se on iso kivi. Jotain näin korkea, pyöreä ja tämän paksuinen. Voimme yhä nähdä kiven hautakammion ulkopuolella – se on yhä siellä. Se on ehkä 15 tuumaa [38 cm] leveä, 5-6 jalkaa [1,5-1,8 m] korkea. Nyt haudalla on sinetti ja sotilaat ovat ulkopuolella. Joten Jeesus on haudattu. On pidetty kunnolliset hautajaiset.

Normaalisti ruumis olisi tietenkin pesty ensin, mutta sille ei ollut nyt aikaa. Jeesus oli kuollut klo 15.00. Ja pääsiäisen sapatti alkoi klo 18.00. Ja klo 15-18 välillä heidän täytyi etsiä ruumis valmiiksi, heidän täytyi etsiä hautakammio, heidän täytyi laittaa ruumis hautakammioon ja sinetöidä se jne. Muuten unohdin mainita eilen, miksi Jeesus kuoli klo 15.00. Se oli päivää ennen pääsiäistä ja tasan kello 15.00 heidän oli määrä teurastaa tuhansia ja tuhansia eläimiä. Koska Exodus sanoo, että pääsiäislammas on tapettava keskipäivällä juuri ennen kuin pääsiäinen alkaa klo 18.00. Ja keskipäivä klo 12.00-18.00 välillä on 15.00. Jeesus antoi henkensä juuri sillä hetkellä, kun lampaat teurastettiin kaikkialla Jerusalemissa. Jumalan Karitsa kuoli ajallaan. Eikö tuo kaikki ole hämmästyttävää, miten se kaikki tapahtui. Miten kaikki tämä sopii kuvaan. Kristus on uhrattu pääsiäisenä puolestamme klo 15.00 iltapäivällä. Joten klo 18.00 mennessä kaikki oli tehty. Tämä on siis kirjapidon mukaan näin.

Miksi tuo edellä mainittu on niin tärkeää kristillisen uskon kannalta? Miksi se on yhtä tärkeää meille, että hänet haudattiin. Ja että häntä ei heitetty siihen laaksoon. Ja sopivasti tuossa laaksossa oli jo yksi Jeesuksen opetuslapsista – Juudas Iskariot. Kun hän havaitsi, mitä oli tehnyt – hankkinut käteistä parhaan ystävänsä kustannuksella. Raamattu sanoo, että hän meni ja hirtti itsensä. Hän laittoi köyden puuhun, joka oli Hinomin-laakson reunalla jyrkänteellä. Ja hän laittoi köyden kaulaansa ja hyppäsi jyrkänteeltä alas ja köysi katkesi. Ja hänen ruumiinsa putosi Gehennan pohjalle. Ja siinä kerrotaan, että kaikki hänen sisälmyksensä levisivät ympäriinsä, kun hän iskeytyi maahan. Ja tuo alue, jolle hän putosi, on yhä nimeltään Hakeldama. Veripelto. Eikä ole pitkä aika vaan viime vuonna seisoin siellä itse katsomassa Hinomin-laaksoon. Ja juutalaiset ystäväni sanoivat, että tuo tuossa on Hakeldama. Sitä sanotaan Hakeldamaksi tänäkin päivänä. Ja Juudaksen ruumis lojui siellä roskien seassa kaikki sisälmykset levinneenä ympäriinsä. Ja Jeesus oli lähellä kokea saman lopun, jos Joosef ei olisi antanut hautaansa Jeesukselle. Se on tarina. Miksi se on niin tärkeä?

Ensinnäkin se todistaa, että hän oli kuollut. Me emme hautaa ketään, jos hänessä on pieninkin elämän kipinä jäljellä. Hänen kylmennyt ruumiinsa otettiin ristiltä alas ja jos siinä olisi ollut pieninkin elonkipinä, hänet olisi kiiruhdettu sairaalaan hoidettavaksi ja elvytettäväksi. On olemassa ihmisiä, jotka kieltävät ylösnousemuksen sanomalla, että hän vain haavoittui ristillä. Ja aivan viimeisimmän teorian mukaan hänelle annettiin huumetta, joka sai näyttämään kuolleelta. Ja hautakammioon tuotiin lääkäri, joka antoi hänelle vastalääkettä ja hän virkosi. Eikö ole hämmästyttävää, mitä ihmiset yrittävät keksiä kiertääkseen totuuden. Kuunnelkaa, totuus on se, että hänet haudattiin hautakammioon – hän oli todellakin kuollut. Se oli ainoa asia, mikä hänelle voitiin enää siinä vaiheessa tehdä. Se on ainoa asia, mikä kuolleelle henkilölle voidaan tehdä. Hän oli todellakin kuollut. Jos olet käsitellyt koskaan kuollutta henkilöä, tiedät, että hän on kuollut. Mutta on vielä paljon enemmänkin. Se on lopullista. Hautajaiset ovat lopulliset. Se on viimeinen jäähyväinen.

Siinä on suuri ero ennen ja jälkeen hautajaisten, koska minä olen pastorina havainnut sen. Esimerkiksi kun menen lesken taloon hän sanoo: ”Hyvä herra Pawson tule sisään. Haluaisitteko nähdä mieheni?” Kyllä. No hän on etuhuoneessa. Ja leski vie minut sinne ja siellä makaa hänen miehensä. Sängyssään ikään kuin hän olisi unessa. Ja leski-rukka haroo hänen hiuksiaan ja kohentaa hänen tyynyään. Hän kohtelee miestä ikään kuin hän olisi vielä siinä. Olen nähnyt sen kerta toisensa jälkeen. Ja sitten pidämme hautajaiset ja tulemme kotiin hautausmaalta. Ja leski muuttaa tapaansa puhua miehestään. Ennen hautajaisia leski sanoi, että mies on etuhuoneessa. Hautajaisten jälkeen leski sanoo, että hän oli hyvä aviomies. ”On” muuttuu sanaksi ”oli”. Kuolema ei saanut aikaan muutosta vaan hautajaiset. Niin kauan kuin leskellä on ruumis, jota hoivata, hän yhä ajattelee miehen olevan elossa. Mutta välittömästi hautajaisten tai polttamisen jälkeen, tiedät, ettet koskaan näe tuota henkilöä uudelleen. Et koskaan kosketa häntä enää uudelleen. Et pysty enää koskaan tekemään mitään tuon ihmisen hyväksi. Hautajaiset on lopullista. Se on viimeinen jäähyväinen.

Ymmärrätkö minua. Siksi Jeesus haudattiin. Se oli jäähyväiset. Se oli hänen kuolemansa sinetti. Tiedettiin, ettei häntä tulla enää näkemään uudelleen. Hänen puolestaan oli tehty kaikki mahdollinen. Niin tietenkin naiset ajattelivat toisin, koska heillä oli mausteita ja hajusteita, mutta kun he pääsivät hautakammiolle kolmen päivän päästä, hän oli alkanut jo mädäntyä.

Neljänteen päivään mennessä kovettuminen oli alkanut jo viileässä hautakammiossa. Jos annamme ruumiin olla trooppisessa kuumuudessa, se alkaa mädäntymään hyvin nopeasti. Siksi hautajaiset Lähi-Idässä pidetään samana päivänä. Mutta jos ruumis saadaan nopeasti vietyä kylmään hautakammioon maan alle, se alkaa haisemaan vasta neljäntenä päivänä. Lasarus haisi neljäntenä päivänä. Ja eräs asia joka meillä on tapana tehdä suojellaksemme ruumiin säädylisyyttä, on se, että piilotamme sen, ennen kuin se alkaa haisemaan. Siksi me pidämme hautajaisemme omaan tapaamme. Ja me haluamme ruumiin näyttävän hyvältä hautajaisiin saakka. Tämä keho jossa minä saarnaan teille nyt on eräänä päivänä sotkuinen, haiseva, kasa lihaa, koska minä haluan tulla haudatuksi enkä poltetuksi. Eräänä päivänä te ette halua katsoa tätä ruumista, ette halua koskettaa sitä tai ette halua tulla lähelle sitä. Koska siitä on tullut niin haiseva, mätänevä ja sotkuinen. Ja syy miksi se tapahtuu meille, ei johdu luonnollisesta asiasta. Vaan siitä että henkilö, joka tässä kehossa on asunut, on mädäntynyt. Ja on Jumalan tahto, että mädät ihmiset, mätänevät. Siksi sanotaan, että tuhansia vuosia ennen Jeesusta, jos maailmassa olisi ollut yksikin pyhä mies, Jumala ei olisi jättänyt häntä mätänemään hautaansa.

Ja näin ollen hän tuli ulos kolmantena päivänä. Huomaatteko tämän asian? Se on syy siihen. Mädät ihmiset mätänevät. Heidän ruumiinsa mätänevät sen merkiksi, miten mätä me olemme olleet. Mutta todella pyhä ihminen, joka on maapallolla elänyt, Jumala ei jätä sellaista mätänemään. Jumala ei jätä sellaista ihmistä hautaansa. Se löytyy muuten psalmista 16, jos olette kiinnostuneita. Kuningas Daavid tiesi sen koko ajan. Tuhansia vuosia aikaisemmin. Siksi Jeesus nousi kuolleista kolmantena päivänä. Hautajaiset on lopullista. Puhuin erään kuuluisan saarnaajan hautajaisissa jokin aika sitten. Jumala oli antanut minulle sanan, että tuon miehen työ maapallolla on jo tehty ja hänen on aika mennä. Mutta leski ei uskonut sitä. Ja leski oli epätoivoinen ja halusi, että hänen miehensä nousee kuolleista. Leski vaati hänen arkkunsa avaamista hautajaisissa. Jotta mies pääsisi sieltä ulos. Minun oli sanottava ei. Se ei ole Herran tahto. Mutta leski ei sanonut niin hautajaisten jälkeen. Koska hautajaiset on lopullista. Ymmärrätkö, mitä minä sanon?

Sain erittäin stressaavan puhelinsoiton vain kuukausi kaksi sitten. Se oli pariskunnalta, jonka pieni poika oli leikkiessään joutunut naapurin puutarhaan ja hukunut sinne altaaseen. He soittivat minulle, että herättäisin hänet kuolleista. Mietin, miten te reagoisitte tuollaiseen puhelinsoittoon. Kysyin, milloin tämä tapahtui. He sanoivat, että kolme päivää sitten. Kysyin, että milloin hautajaiset oli tarkoitus pitää. Huomenna. He sanoivat, että oli olemassa toivon tunnelma hautajaisiin saakka. Minä uskon, että Jeesus herättää kuolleista. Ystäväni on herättänyt neljä. Eräs toinen kuusi. Mutta joka tapauksessa sinun on oltava aika varma siitä, että Herra on sanonut sinulle niin. Ja että Hän haluaa sen tapahtuvan. Hänen edelleen kiirehtiminen on mielestäni erittäin julma teko. Sellaisessa tilanteessa. Mutta niin kauan kuin ruumis on olemassa, meillä on olemassa jotain, jossa riippua kiinni. Mutta hautajaiset on lopullista.

Mutta on toinenkin syy: Jeesus oli nyt kaiken ihmisen avun ulkopuolella. Hänet oli sinetöity hautaansa. Toisin sanoen, jos jotain tapahtuu nyt, vain Jumala voi tehdä sen. Hän oli täydellisesti kaiken ihmisen toiminnan ulkopuolella. Emme voi varastaa hänen ruumistaan, koska se on sinetöitynä. Jos tämän jälkeen jotain tapahtuu, se on jumalainen teko. Ihme. Siksi on tärkeää sanoa, että Jeesus haudattiin. Koska mitä tämän jälkeen tapahtuu, on kaikkein hämmästyttävän Jumalan teko. Ja vain Jumala saattoi tehdä sen hänelle tuossa hautakammiossaan. Kerron tästä enemmän huomenna. Jumala aikoi tehdä toisen ihmeen pimeydessä. Jumala oli tehnyt ihmeen Marian kohdun pimeydessä. Nyt Hän aikoi tehdä toisen ihmeen Joosefin haudan pimeydessä. Kummallakaan ihmeellä ei ollut silminnäkijöitä. Seuraukset saatoimme havaita. Ihme oli piilossa.

Ennen kuin menemme eteenpäin. Minun on kysyttävä aika vaikea kysymys. Jollakin saattaa olla vaikeuksia ymmärtää minua seuraavien minuuttien aikana. Toivon ettei. Mutta yritän tehdä tästä niin yksinkertaista kuin osaan. Ennen kuin menemme eteenpäin, meidän on kysyttävä: ”Kuinka kauan Jeesus oli haudassaan?” Ja tässä kohdassa, olen siitä täysin varma, te olette olleet hämmennyksissä. Jostain sellaisesta, mitä Jeesus oli joskus sanonut. Hän sanoi: ”Niin kuin Joona oli valaan vatsassa, kolme päivää ja kolme yötä, niin tulee Ihmisen Poika olemaan maan povessa.” Kolme päivää ja kolme yötä. Ja me emme millään pysty sovittamaan kolmea päivää ja kolmea yötä perjantai-iltapäivän ja sunnuntaiaamun välille. Vai pystymmekö? Se on ehdottomasti täysin mahdotonta. Mutta sitten toisessa kohdassa evankeliumia sanotaan, että hän nousi kuolleista kolmantena päivänä. Me emme voi valita noita molempia, emmehän.

Hän ei ole voinut olla haudassaan kolmea kokonaista päivää. Ja sitten kuitenkin hän nousi kolmantena päivänä. Vai mitä? Kyllä hän voi. On olemassa keino sovittelua tämä paradoksi, joka kertoo meille totuuden.

Perinteisesti kirkko on huijattu uskomaan, että Jeesus kuoli perjantaina. Ja asiaan kuuluvasti muutamat teistä sanoivat minulle eilen, että miksi en ole kertonut meille, milloin Jeesus kuoli. Minä vain valmistelin teitä tämän päivän opetusta varten. Miksi kirkko on huijattu uskomaan sellaista? Koska he eivät ole lukeneet Raamattuaan tarpeeksi huolellisesti. Ihmiset jotka lukevat Raamattunsa huolimattomasti yleensä päätyvät umpikujaan. Ja pelkäänpä, että koko kirkko on tehnyt niin. Ja tässä minä, David Pawson, väitän, että koko kirkko on ollut väärässä. Mutta minä aion todistaa sen teille. Koska olette varmasti olleet hämmentyneitä – noiden kolmen päivän ja kolmen yön vuoksi. Eikö niin? Hyvä on, antakaa kun näytän teille, miten ne sopivat kuvaan. Mistä ihmiset saivat käsityksen, että Jeesus kuoli perjantaina ja haudattiin perjantaina iltapäivällä? Myöhään klo 18:00 perjantaina. Tiesitte varmaankin, että juutalaiset laskevat päivänsä klo 18:00-18:00. Tiesittekö sen? Auringonlaskusta auringonlaskuun. Joten seuraava päivä alkaa klo 18:00. Ja itse asiassa me olemme nyt viikon ensimmäisessä päivässä. Juutalaisten ajanlaskun mukaan. Ymmärrätekö? Me olemme nyt juutalaisten sunnuntaissa – jo. Se on tärkeää.

Joten ensimmäinen päivä pääsiäisenä alkaa kello 18:00 sinä päivänä, kun Jeesus kuoli. Ja siinä sanotaan, että he halusivat nopeuttaa Jeesuksen hautaamista, koska hänet haluttiin haudata ennen kuin sapatti alkoi. Te tiesitte tuon, eikö niin. Nyt, totta kai tiedätte, mikä on juutalaisten sapattipäivä. Se on lauantai. Tai paremminkin perjantaista auringonlaskusta lauantaihin sen auringonlaskuun. Se on juutalaisten sapatti. Joten ihmiset välittömästi olettivat, että Jeesus on pitänyt haudata ennen kuin sapatti alkoi. Hänen on täytynyt kuolla perjantaina iltapäivällä, koska sapatti alkaa perjantaina illalla – auringonlaskun aikaan klo 18:00. Väärin. He eivät lukeneet Johanneksen evankeliumia. Koska Johanneksen evankeliumissa sanotaan tämä: ”Tuo päivä oli erityinen sapatti.” (Joh. 19:30). Erityinen sapatti. En halua antaa kappaleita ja jakeita, koska haluan, että ihmiset etsivät kirjoituksista itse. Eivätkä vain tarkista sitä, mitä olen antanut. Pääsiäinen aina alkaa erityisellä päivällä, sapatilla, lepopäivällä. Et saanut tehdä työtä ensimmäisenä pääsiäisjuhlan päivänä. Se oli erityinen sapatti. Ja aivan kuten meidän joulumme, se saattoi olla mikä tahansa viikonpäivä. Joulupäivä voi olla sunnuntai, maanantai, tiistai, keskiviikko, torstai, perjantai tai lauantai. Se vaihtuu kalenteri mukaan aivan kuten pääsiäinen. Se vaihtuu kuun kierron mukaan ja tuo oli siis erityinen sapattipäivä. Erityinen lomapäivä – tai enemmänkin pyhä päivä. Jolloin työtä ei saa tehdä. Kun juhla alkaa.

Ja näin ollen sapatti, joka tuli välittömästi Jeesuksen kuoleman jälkeen, ei ollut lauantaisapatti. Tai perjantai-illan sapatti. Se on voinut olla torstai. Se on voinut olla keskiviikko. On olemassa vain yksi päivä, joka sopii kaikkiin evankeliumien todisteisiin. Ja se on se, että Jeesus kuoli keskiviikkona iltapäivällä klo 15:00. Jos Jeesus kuoli keskiviikkona iltapäivällä 15:00, kaikki sopii täydellisesti yhteen. Koska silloin hän on haudassaan kolme päivää ja kolme yötä. Juutalaisen kalenterin mukaan. Totta kai juutalaisessa ajattelussa päivä seuraa yötä. Kun taas meidän ajattelussamme, yö seuraa päivää – keskiyöstä keskiyöhön. Me sanomme, että yö seuraa päivää. Mutta juutalainen sanoo, että päivä seuraa yötä. Tässä mennään niin kauaksi kuin luomiskertomukseen kappaleeseen yksi, missä oli ilta ja aamu. Ensimmäinen päivä. Ensin oli yö ja sitten aamu. Yö ja sitten päivä. Kaksitoista tuntia pimeyttä ja kaksitoista tuntia valoa – se on juutalainen kalenteri. Perustuen Jumalan sanaan. Mutta meillä on käytössämme roomalainen kalenteri. Ja se sanoo, että päivä alkaa keskiyöllä ja loppuu keskiyöllä. Ja meillä on päivän valo ensin ja pimeys sitten. Alatteko ymmärtämään tätä? Kysymyksessä on tilanne, jossa käytetään sekä juutalaista että roomalaista ajanlaskua.

Juutalaisen kalenterin mukaan, jos Jeesus kuoli keskiviikkona iltapäivällä klo 15:00, hän oli yhden yön ja yhden päivän, kaksi yötä ja kaksi päivää, kolme yötä ja kolme päivää, haudassaan. Mutta miten on sen lauseen kanssa: ”Hän nousi kolmantena päivänä.” Mutta nyt sekin siis sopii kuvaan. Roomalaisen ajanlaskun mukaan. Koska roomalaisen ajanlaskun mukaan torstai oli ensimmäinen päivä – keskiyöstä keskiyöhön. Perjantai oli toinen päivä – keskiyöstä keskiyöhön. Lauantai oli kolmas päivä – keskiyöstä keskiyöhön. Ja nyt olette hoksanneet jotakin – toivon. Jeesus nousi kuolleista klo 18:00 – 00:00 (keskiyö) lauantaina. Me voimme juhlaa tänään Jeesuksen ylösnousemista. Koska se tapahtui johonkin aikaan tämän kokouksen aikana. Hän ei odottanut palveluksen alkuun, joka alkoi sunnuntaina aamulla klo 11:00. Hän tiesi, että naiset tulisivat haudalle paljon ennen neljättä päivää. Ja jo silloinkin hauta oli tyhjä. Jeesus nousi kuolleista lauantaina illalla klo 18:00 ja puolen yön välillä. Kun juutalainen katsoo tuota ajankohtaa, hän sanoo, että kyseessä on viikon ensimmäinen päivä. Mutta kun roomalainen katsoo sitä, hän sanoo, että se on kolmas päivä – siitä laskien kun hänet haudattiin. Ymmärrätekö minua nyt. Kaikki mitä hänestä on sanottu on täydellisen loogista ja totta, jos Jeesus kuoli keskiviikkona. Lisäksi tein hieman tutkimusta. Kerroin teille jo eilen, että Jeesus ei syntynyt vuonna nolla.

Herodes Suuri kuoli BC 4. Ja hän yritti tappaa Jeesuksen, kun hän syntyi. Joten Jeesus oli ainakin neljän vanha vuonna nolla. Joten Jeesus on ainakin 33 vuotta vuonna AD 29. Ymmärrätkö? Ja minä tein tutkimusta vuodesta AD 29 ja viidestoista (mikä???) oli torstai. Joten kaikki palaset loksahdavat kohdalleen. Kuunnelkaa, antakaa kun lisää tähän jotain. Meidän ei tarvitse uskoa siihen, minä päivänä Jeesus kuoli. Tärkeä asia on, että hän kuoli meidän syntiemme takia kirjoitusten mukaan. Se todellakaan ei ole merkityksellistä, minä päivänä hän kuoli. Mutta se merkitsee valtavasti, minä päivänä hän nousi kuolleista. Hän ei voinut nousta minään toisena päivänä kuin viikon ensimmäisenä. Ja minä kerron huomenna miksi. Se on hirvittävän tärkeää. Mutta minä kerron teille vain, että ihmiset nauttivat siitä, kun he yrittävät löytää ristiriitaisuuksista Raamatussa. Ja he sanovat, että Raamattu on ristiriidassa itsensä kanssa. Ja eräs noista ristiriitaisuuksista on se, että hän sanoi nousevansa kolmantena päivänä ja että hän sanoi myös olevansa haudassa kolme päivää ja kolme yötä. Hän on ristiriidassa itsensä kanssa tuossa. Eikö niin? Tulette havaitsemaan, että suurin osa näistä niin sanotuista ristiriidoista, johtuvat siitä, että ihmiset eivät ole tutkineet Raamattuaan riittävän huolellisesti. Heidän on aloitettava käyttämään aivojaan. Meidän on rakastettava Jumalaa koko mielellämme. Suurin kartoittamaton alue sijaitsee korviesi välissä. Ja meidän on käytettävä aivojamme, jotka Jumala on meille antanut. Ja tutkia Hänen sanaansa ja havaita, että kaikki sopii kuvioon, kun tutkimme sitä. Mutta minä vain mainitsen tämän, koska ihmiset ovat niin jumittuneet perjantaihin.

Kuulin kun lähetystyöntekijä meni kannibaalien luokse ja kun hän tuli takaisin kotiinsa ja kirkkoonsa ensimmäisellä lomallaan, kirkossa kysyttiin, että onko hänellä ollut edistymistä niiden kannibaalien kanssa. Kyllä. He syövät kalastajia enää vain perjantaisin tätä nykyä. Se on ihmeellistä, että perjantai on muodostunut taikauskoiseksi päiväksi ihmisille. Se on yhdistynyt viimeiseen illalliseen, koska kolmesta ihmistä istui pöydän ääressä viimeisellä illallisella ja 24 tunnin kuluessa kaksi heistä oli kuollut. Ja aina siitä lähtien perjantai 13. päivä on ollut taikauskoinen päivä. Ihmiset jotka kauhisteleval, että katsokaa nyt on perjantai kolmastoista päivä. Minä sanon heille, että katsokaa, se ei ollut perjantai, jolloin se tapahtui. Ja kun puhutaan siitä, että ollaan mukana puuliiketoiminnassa tarkoitetaan, että ollaan mukana ristiliiketoiminnassa. Nämä ovat taikauskoa ja toivon, että teillä ei ole taikauskoa elämässänne. Jos teillä on sitä, teidän on kaduttava sitä. Olen täysin tyytyväinen, joka kerran kun kävelen tikkaiden alta, mutta minä vilkaisen aina ensin ylös. Olen hämmästynyt miten monet aikuiset ihmiset, kypsät, koulutetut ihmiset, ovat taikauskoisia. Ja taikausko on uskon vihollinen. Koska se tuottaa pelkoa. Ja täydellinen rakkaus karkottaa pelon. Mutta se on toinen juttu.

No niin. Ne teistä, jotka todella haluavat tutkia tätä asiaa syvällisemmin, varsinkin ne teistä, jotka opettatte muita Raamatun tuntemisessa, olen tehnyt pienen kaavion. Ja jos haluatte, voitte pyytää sitä minulta myöhemmin. Siinä on laitettu juutalaiset ja roomalaiset päivät vieretysten vertailua varten. Siitä havaitsemme, että tuo pieni kuuden tunnin ajanjakso, 18:00 – 00:00 lauantaina illalla, täytyy olla ajanjakso, jolloin Jeesus nousi kuolleista. Se tuli kolmen päivän ja kolmen yön jälkeen haudassa ja se oli kolmas päivä roomalaisen ajanlaskun mukaan. Kun hän nousi kuolleista, joka oli viikon ensimmäinen päivä. Ja hän oli ulkona haudastaan paljon ennen aamunkoittoa. Paljon ennen. Se oli ollut tyhjillään jo kuusi tuntia vähintään. Siinäpä se oli, mutta mennään eteenpäin.

Todellisuudessa eräät ihmiset ovat tulleet luokseni ja sanoneet, että jos asia on noin, ja tämä on oikeutettu kysymys, Hän kuoli keskiviikkona. Torstai oli sapatti, jolloin kukaan ei voinut tehdä työtä eivätkä naiset voineet tulla haudalle voitelemaan ruumista. Lauantai oli sapatti, joten he eivät voineet tulla silloin. Mutta miksi naiset eivät tulleet perjantaina? Se oli työpäivä. He olisivat voineet tulla voitelemaan ruumiin. Siihen löytyy hyvin yksinkertainen vastaus. Toivon, että olette jo arvanneet mikä se on. Hautaa oli vartioimassa sotilaita kolmanteen päivään saakka. Naiset päättelivät, että ensimmäinen ainoa ensimmäinen mahdollisuus päästä voitelemaan Jeesuksen ruumis, olisi heti sunnuntaiaamuna. Ja jopa silloin se saattaisi olla liian myöhäistä. Koska se olisi jo neljäs päivä. Näettekö nyt, miksi he suunnittelivat tulevansa aikaisin sunnuntaiaamuna. He eivät voineet tulla perjantaina, koska sotilaat olisivat ottaneet heidät kiinni. Joten meillä on kaksi sapattia ja päivä niiden välissä, jolloin sotilaat olivat vartioimassa hautaa estäen naisia tulemasta. Joten naiset tekivät sen ensimmäisenä mahdollisena päivänä, joka oli sunnuntaiaamu. Me nousemme ylös ennen kuin aurinko on noussut. Me menemme sinne niin aikaisin kuin vain pystymme. Koska roomalaiset sotilaat olivat poistuneet puoleen yöhön mennessä lauantaina. Ja me pääsemme sinne ennen auringon nousua sunnuntaina aamulla. Näettekö, miten kaikki palaset sopivat kohdalleen. Se todella tapahtui niin. Ja nämä ihmiset, jotka kirjoittivat evankeliumit, antoivat meille totuuden. He antoivat meille tosiasiat.

Nyt paljon perustavamman laatuinen kysymys. Missä Jeesus oli noiden kolmen yön ja kolmen päivän aikana? No, hän oli haudassaan, eikö. Ei. Hänen kehonsa oli. Mutta hän ei ollut. Ja tämä kertoo meille paljon, mitä meille tapahtuu, kun kuolemme. Mitä tapahtuu, kun ihminen kuolee. Henki eroaa kehosta. He jättävät ruumiinsa. Se on loppu. Mutta minne he menevät? Tietävätkö he missä he ovat? Kykenevätkö he tekemään mitään tai sanomaan mitään? Pystyvätkö he kommunikoimaan ja ovatko he tajuissaan? Vai ovatko he tajuttomia? Missä Jeesus oli? Mennäänpä hieman ajassa taaksepäin ja tarkastellaan, mitä hän sanoi. Kuten Joona oli valaan vatsassa niin tulee Ihmisen Poika olemaan maan sydämessä. Missä Joona oli? Nyt haluan antaa teille pienen järkytyksen. Mutta jälleen koska ihmiset eivät lue Raamattuaan huolellisesti, he ajattelevat, että Joona oli elossa valaan sisällä. No, se on mahdollista. Ei ole siitä kysymys. Vuonna 1921 Antarktiksella oli valaanpyyntialus. Ja mies nimeltään Bartlet putosi jäiseen mereen. Ja katosi. Ja seuraavana päivänä he saivat saaliikseen valaan, jonka he aukaisivat. Ja he näkivät liikettä sen vatsassa. Ja he löysivät veli-Bartletin valaan sisältä elossa. Hän oli tajuton, mutta hänet kiirehdiittiin kapteenin kabinettiin ja hänet lämmitettiin ja hän palasi tajuihinsa ja eli pitkän terveellisen elämän – veli-Bartlet. Ainoa asia oli se, että missä hänellä ei ollut vaatteita ihonsa suojana, hänen ihonsa oli kulunut pois. Valaan ruuansulatusjärjestelmän hapot olivat sen saaneet aikaan. Ja hän oli melkoisen ruma lopun elämäänsä. Mutta hän jäi eloon.

Se on mahdollista, että Joona oli elossa. Mutta Raamattu sanoo, että hän oli kuollut. Luetteko Joonaa? Huolellisesti. Minulla oli tapana ajatella, että kun miehistön jäsen putoaa jäiseen mereen, siellä odottaa suuri valas suu auki. Todellisuudessa eräässä lasten Raamatussa on kuva, jossa tuollainen tilanne on piirretty – Joonaa odottaa valas suu auki. Mutta se ei ole totta, jos luette Raamattuanne. Se sanoo, että Joona hukkuu. He heittivät hänet Välimereen ja siinä sanotaan, että hän meni alas vuorien juurelle asti ja lojui merilevän sisällä. Meren pohjassa. Hukkuminen vie vain minuutin kaksiksi. Et voi siis joutua meren pohjaan ja olla yhä elossa. Ja siinä todellisuudessa sanotaan, että vedet valtasivat kurkkuni. Ja minä huusin Jumalaa avukseni. Ja sitten kappaleessa kaksi on Joonan rukous Jumalalle. Hän oli jo kuollut. Hän sanoo, että olen joutunut alas Shioon. Se on vanha heprean kielinen sana tarkoittaen kuolleitten maailmaa. Olen mennyt vankityrmään, jonka kalterit ovat sulkeneet minut sisälleen ikuisesti. Se on kuolleen miehen rukous. Lukekaa se huolellisesti. Hän hukkuu. Valas otti hänet, Joonan ruumiin, meren pohjasta. Valas kanteli kuollutta ruumista ympäriinsä. Mutta samaan aikaan Joona rukoili kuolleitten maailmasta käsin.

Erästä ystävästäni tuli valaiden kesyttäjä, Marine-landissa, Floridassa. Hänellä oli valtava vesisäiliö, jossa valas oli. Siellä oli myös delfiini, joka kuoli. Sen ruumis vajosi säiliön pohjalle. Valas ja delfiini olivat olleet tosiystäviä keskenään. Molemmat ovat nisäkkäitä. Hengittäviä nisäkkäitä. Ja hän oli saanut kuvattua erittäin hämmästyttävän tapahtuman. Valas meni pohjalle ja nosti delfiinin ruumiin suuressa suussaan ja kantoi sitä kolme päivää ja työnsi sitä ylöspäin pois vedestä kohti pintaa. Saadakseen sen hengittämään uudelleen. En ole koskaan nähnyt vastaavaa kuvattuna. Tuo delfiini oli noin Joonan kokoinen. Miehen kokoinen ja valas yritti saada sen pinnalle ja hengittämään uudelleen. Ja minä aloin ymmärtämään tarinaa Joonasta, kun näin tuon filmin. Se sai minut tarkistamaan oliko Joona elossa vai kuollut. Mistä käsin hän rukoili? Sitten löysin totuuden. Sitten havaitsin, että kun valas toi Joonan ruumiin ja sylkäisi sen ulos rannikolle, niin silloin, ylösnousemus tapahtui. Ja Joonan henki yhdistyi kehoon. Eipä ihme, että Jeesus sanoi, että mitä tapahtui Joonalle, tapahtuu minulle. Se on tarkka rinnastus. Todellisuudessa rinnastus menee paljon pidemmälle.

Joona syntyi Nasaretin naapurikylässä. Hän oli paikallinen sankari, kun Jeesus oli vain poika. Ja vielä lisäksi Joonan kuolema käänsi pois päin Jumalan vihan. Eikö niin? Myrsky oli tuhoamassa heidän laivansa ja merimiehet kyselivät toisiltaan, mitä heidän pitäisi tehdä. Ja Joona sanoi, että minä olen syyllinen. Ja he heittivät arpaa, joka osui Joonaan ja hän myönsi, että hän on syyllinen. Ja he heittivät hänet yli laidan tappaakseen hänet. Jotta he olisivat saaneet käännetyksi Jumalan vihan pois heidän päältään. Mikä erityinen tarina Joonan tarina onkaan. Hän on mies, joka syntyi Jeesuksen kotikaupungin naapurikylässä. Joka kuolee sen vuoksi, että Jumalan viha kääntyisi pois päin, hänen omiin synteihinsä eikä toisten synteihin. Sitten hän on kuolleen valaan vatsassa kolme yötä ja päivää. Ja sitten Jumala tuo hänet takaisin. Hämmästyttävää. Se tarkoittaa, että välittömästi kuolemamme jälkeen olemme täysin tietoisia. Pystymme yhä puhumaan. Tiedämme keitä olemme. Ja tiedämme missä olemme. Ja näin ollen kysymys kuuluukin: Missä Jeesus oli kuolemansa ja ylösnousemuksensa välillä? Valitettavasti suurin osa kirkoista pitää pyhän viikon torstaita eivät pidä niitä lauantaisin. Joten kukaan ei koskaan kuule, mitä Jeesus teki lauantaina. Mutta minä aion kertoa teille, mitä hän teki kuolemansa ja ylösnousemuksensa välillä. Kolme yötä ja kolme päivää hän oli jossain. Hän ei ollut haudassa.

Kukaan ei kutsu hautaa paratiisiksi. Eihän? Ja siltikin hän sanoi toiselle varkaista, että tulemme olemaan

yhdessä paratiisissa tänään. Joten missä on paratiisi? Se on toinen juutalainen paikka, jota he sanovat Shioliksi, mikä ei ole paha sana vaan sitä käytetään niistä, jotka ovat poistuneet. Ne ovat niitä, jotka ovat nyt kehostaan erossa olevia henkiä. Mutta he ovat silti yhä täysin tietoisia. He tietävät keitä ovat. Ja he kaikki tietävät kenen kanssa ovat. Ja siis Jeesuksestahan sanotaan, että vaikka hän kuoli lihassa, hänet tehtiin eläväksi hengessä, ja hän meni ja saarnasi. Kenelle? Niille jotka olivat hukkuneet Nooan aikaisessa vedenpaisumuksessa. Se kertoo meille, että ne jotka olivat hukkuneet Nooan vedenpaisumuksessa, ovat yhä elossa. Ja voivat kuulla saarnaa. Ja henkilö, joka meille on antanut tämän tiedonpalasen, on Pietari. Simon Pietari. Me tiedämme, että Jeesus ilmestyi elävänä Pietarille, mutta emme tiedä, missä ja milloin. Siitä ei ole muistiinpanoja. Voi kuinka me haluaisimme tietääkään, mitä Jeesus sanoi Pietarille hänen noustua ylös kuolleista. Minä voin kuvitella keskustelun mielessäni. Pietari sanoo: ”Jeesus! Missä sinä olet ollut?” Jeesus: ”Minä olen ollut kuolleitten parissa.” Olen ollut Haadeksessa. Se on toinen sana, jota käytetään kuolleitten ihmisten paikasta. Se ei ole helvetti. Hades – hyvin erilainen paikka. Kukaan ei ole vielä helvetissä. Monet ihmiset ovat Hadeksessa. Shiolissa. Paratiisissa. Joten Pietari kysyy, että mitä sinä Hadeksessa olet ollut tekemässä. Ja Jeesus sanoo, että Pietari, olen ollut saarnaamassa evankeliumia. Sinä myös! Jokaiselle joka hukkuu Nooan vedenpaisumuksessa. Ja tämä löytyy Pietarin kirjeestä kappaleesta kolme ja neljä. Että siis kuolleille saarnataan evankeliumi. Eikö tuo ole ihmeellistä?

Jeesus ei hukannut aikaa. Hän oli aikonut saarnata kuolemansa ja ylösnousemuksensa välissä. Miksi hänen pitäisi saarnata kuolleille? Tarkoittaako se sitä väärää ajatusta, että saisivatko kuolleet toisen mahdollisuuden. Että he kuulevat evankeliumin. Ei se tarkoita sitä. Se tarkoittaa, että yksi sukupolvi sai – ne jotka kuolivat Nooan vedenpaisumuksen aikana. Jeesus antoi heille toisen mahdollisuuden. Sen jälkeen kun he olivat jo kuolleet. Miksi hän antoi heille mahdollisuuden? No, minäpä kerron miksi, koska Jumala on reilu. Jumala on oikeudenmukainen. Kukaan ei pysty koskaan sanomaan, että Jumala, sinä et ole reilu. Mutta se sukupolvi, joka hukkuu Nooan vedenpaisumuksessa, olisi voinut niin sanoa. He olisivat voineet sanoa, että sinä lupasit olla pyyhkäisemättä ihmisiä pois ja siten sinä teit niin meille. Se ei ole reilua. Olen kuullut pienten lasteni sanovat nuorella iällä: se ei ole reilua! Ja minä näen heidän naamansa kurtussa, kun he sanovat: ”Se ei ole reilua!” Tuosta sukupolvesta Jumala teki esimerkin ja pyyhkäisi heidät pois. Tuo sukupolvi on yhä elossa totta kai. He ovat Hadeksessa. He ovat Shiolissa. Ja he voivat sanoa, Jumala, sinä et ole reilu, koska et antanut meille mahdollisuutta. Sinä pyyhkäisit meidät pois. Ja sitten sinä lupasit olla koskaan enää tekemättä sitä kenellekään niin kauan kuin maa on olemassa. Se ei ole reilua. Ja uskon, että siitä syystä, Jumala, lähetti poikansa Jeesuksen antamaan heille mahdollisuuden. Jumala ei tule koskaan olemaan epäreilu. Eikä epäoikeudenmukainen.

Mutta tämä kertoo meille, että kaksi minuuttia kuolemasi jälkeen sinä tiedät, kuka olet, missä olet ja ennen kaikkea kenen kanssa olet. Ja kristityille tuo on hyvä uutinen. Koska kuten Paavali sanoi, kun tiedät menettäväsi pääsi, se on sitä kun pääsi katkaistaan miekalla, olen valmis matkaani. Olen valmis olemaan Jeesuksen kanssa. Ja hän tiesi, että hän tulee olemaan siellä. Tiedättekö, että se vain näyttää siltä, että henkilö nukahtaa tältä puolelta tarkasteltuna. Olen katsonut, kun henkilö kuolee – ja olen nähnyt muutaman ihmisen kuolevan. Se näyttää ihan siltä kuin he vain nukahtaisivat. Ja parin minuutin päästä, kun katsoin heitä, näytti siltä, että he nukkuvat. Viimeisin tapaus oli minun rakas sisareni. Vain muutama kuukausi taaksepäin. Hän näytti nukkuvan. Mutta hän oli täysin tietoinen. Hän oli. Oletteko koskaan nähneet pienen lapsen nukkuvan. Pieni lapsi nukkuu. Kuollut maailmalle. Se on sanonta – kuollut maailmalle. Se on lapsi. Lapsella on ihmeellisiä unia, joissa on kaikenlaisia ihmisiä. Se on sitä, mitä kuolemakin tulee olemaan. Ja kristitylle kuolema on (mitä?).

Vanha rouva oli kuolemassa Kentonissa ja ystäväni, nuori tyttö, joka vieraili hänen luonaan säännöllisesti puhuakseen ja lohduttaakseen häntä. Koska tämä vanha mukava rouva oli kristitty, mutta aika yksinkertainen sellainen. Ja hän oli hieman peloissaan. Ja hän oli hieman levoton. Ja rouva sanoi ystävälleni, nuorelle naiselle, että on kammottavaa kohdata kuolema. Sinne on mentävä täysin yksin – kuolemaan. On mentävä yksin. Ja nuori ystäväni sanoi, että et sinä ole yksin. Haluatko, että pidän sinua kiinni kädestä, kun tulen katsomaan sinua. Ja rouva sanoi, että kyllä, koska se on niin lohduttavaa, kun joku pitää kädestä kiinni. Silloin tietää, ettei ole yksin. Ja ystäväni sanoi, että sillä minuutilla, kun kuolet, minä en ehkä ole täällä. Mutta vaikka en olekaan täällä, Jeesus pitää sinua kädestäsi kiinni. Aivan kuten minä olen tehnyt. Et tule olemaan yksin. Sinä olet uskova. Jeesus pitää sinua kädestäsi. No, tyttö ei ollut paikalla, kun vanha rouva kuoli. Mutta hänen perheensä oli ja he olivat kerääntyneet sängyn ympärille. Ja rouva henkäisi viimeisen henkäyksensä ja makasi selällään. Ja kasvot näyttivät aina rauhallisilta, koska lihakset rentoutuvat. Se ei tarkoita, että ihmiset ovat rauhassa. He eivät ehkä ole. Kasvot aina näyttävät rauhallisilta. Ja rouva oli rauhallisen näköinen ja makasi selällään.

Ja heidän hämmästykseseen muutaman minuutin päästä hänen kätensä meni tällä tavalla. Ja käsi pysyi ylhäällä tuolla tavalla. Ja käsi vain pysyi siinä asennossa. No, kehon lihakset olivat rennot ja pehmeät jo. Ja kun hautausurakoitsija tuli hakemaan ruumista, käsi oli yhä ylhäällä. Ja kaiken kukkuraksi tuo käsi pysyi ylhäällä vaikka he yrittivät asettaa sitä alas. Heidän täytyi painaa se alas, jotta rouva mahtui ruumisarkkuun. Ei, et siis mene kuolemaan tiedottomassa tilassa. Se näyttää siltä kuin nukahtaisit, mutta et sinä nuku. Sinä tiedät, kuka olet – sinulla on muistisi. Tiedät, kenen kanssa olet. Tiedät, missä sinä olet. Mutta kirjaimellisesti olet kuollut maailmalle. Ja se on kuoleman tragedia – se katkaisee yhteyden elämään. Ilman kehoasi sinä et voi kommunikoida niiden kanssa, joilla on keho. Minähän käytän omaani kommunikoidakseni teille juuri nyt. Jos minulla ei olisi kehoani, en voisi kommunikoida kanssanne. Minua aina harmittaa, kun ihmiset sanovat tulevansa tapaamaan minua hengessä lauantai-iltana. Vihaan saarnata ihmisille hengessä. Täällä eturivissä on melkoisesti ääntä. Minä haluan saarnata ihmisille lihassa. Kuten eräs henkilö sanoi minulle, että on niin mukavaa tavata sinut lihassa. Johon minä tietenkin vastasin, että olen yleensä lihassa. Mutta kun menetän kehoni, en voi puhua teille enää. Olemme hiljaa silloin.

Muutama vuosi sitten puhuin henkilölle, joka oli kuolemassa leukemiaan. Hän oli hengityskoneessa. Mutta toivoa paranemisesta siis ei ollut. Koneesta katkaistiin virta. Ja henkilö makasi siinä. Katsoin hänen käsiään ja hän oli taitava käsistään. Hän pystyi tekemään ihmeellisiä pieniä esineitä käsillään. Katsoin hänen kasvojaan. Hän ei voinut puhua minulle nyt. Nuo kädet eivät enää tekisi mitään. Hän oli kuollut maailmalle. Mutta hän oli ihastuttava kristitty. Hän on elossa. Jumala ei ole kuolleitten Jumala vaan elävien. Hän on Aabrahamin, Jaakobin ja Iisakin Jumala. Jokainen joka on kuollut, on yhä elossa. Heidän kehonsa kuoli. Mutta he eivät. John Brownin keho voi olla muuttunut maaksi haudassaan, mutta hänen sielunsa jatkaa marssiaan. Se on totuus, joka meidän on tiedettävä. Ja Jeesus todisti sen, koska hän ei ollut aktiivinen kolmeen päivään ja kolmeen yöhön. Hän oli touhukas. Hän oli ihmisten kanssa. Hän saarnasi heille. Minusta se on ihmeellistä.

Ja syy miksi kerron tämän teille on hyvin yksinkertainen. Jotkut ihmiset ajattelevat, että ylösnousemus tekee meistä aktiivisia jälleen. Tai tietoisia jälleen. Hän oli ollut aktiivinen ja tietoinen koko ajan. Se ei ole sitä, mitä tarkoitamme ylösnousemuksella. Tarkoitamme ylösnousemuksella sitä, että palaamme tähän maailmaan. Ja että olemme aktiivisia uudelleen tässä maailmassa. Sitä että pystymme jälleen puhumaan eläville ihmisille. Ja pystymme tekemään aamiaista heille kuten Jeesus teki. Se tarkoittaa, että pystymme tekemään asioita jälleen. Muistatko vuosia sitten liikkeen: ”Jumala on kuollut.” Oletteko kuulleet siitä? Suurin osa ihmisistä ymmärsi väärin sen. Tuo heidän iskulauseensa oli tullut saksalaiselta filosofilta nimeltään Nietzsche, joka oli ajatteleva mies Aadolf Hitlerin takana. Hän sanoi, että Jumala on kuollut. Hän ei tarkoittanut, että Jumala on lakannut olemasta. Mutta se on sitä, miten suurin osa ihmisistä ymmärsi sen. Hän ei tarkoittanut sitä lainkaan. Hän tarkoitti, että Jumala ei ole enää aktiivinen tässä maailmassa. Hän on jossain muualla. Hän voi olla olemassa. Mutta Hän ei puhu tai tee mitään tässä maailmassa enää. Nietzsche oli täysin väärässä tuon ajatuksensa kanssa tietenkin.

Kuulin julisteesta eräässä saksalaisessa yliopistossa ja siinä sanottiin: ”Jumala on kuollut. Allekirjoitus: Nietzsche.” Ja tuon julisteen alapuolelle oli kirjoitettu: ”Nietzsche on kuollut. Allekirjoitus: Jumala.” Ja arvelen, että se asettaa hänet oikeaan paikkaan. Kuunnelkaa, kyllä, sanomme että ihminen on kuollut – ikään kuin unessa. He ovat kuolleita ainoastaan tälle maailmalle. He eivät ole kuolleita toiselle maailmalle. He ovat yhä täysin tietoisia. Täysin tietoisia siitä, missä he ovat ja kenen kanssa he ovat. Ja jos kysytte minulta siitä, mitä Raamattu sanoo niistä, jotka eivät usko Jeesukseen. Raamattu ei sano heistä juuri mitään. Se on tyhjää vain. Ei mitään odotettavissa. He eivät varmasti ole Jeesuksen kanssa. He ovat yhä tietoisia siitä, keitä he ovat. He ovat tietoisia siitä, että he ovat suuressa ihmisjoukossa (kehottomia) – ei-uskovien joukossa. Mutta minun on sanottava tämä: uskovat eivät koskaan näe heitä enää. Heidän välillään on suuri pysyvä (kaivanto?).

No niin mennään hieman eteenpäin. Edessäni on jae, jota kristityt ovat siteeranneet väärin vuosisatoja – ja menneet sen vuoksi hakoteille. Oletteko kuulleet sanonnan, että hän (Jeesus) laskeutui alas helvettiin. Se on julistus. Se on täysin väärin sanottu. Se kuuluu oikeasti: ”Hän laskeutui alas Haadekseen.” On olemassa väärää opetusta, jota sanotaan ”face teaching” Amerikassa. Se on tulossa Atlantin yli tännekin ja sitä on mahdollista kuulla pääkanavilta radiossamme. Teidän on oltava varovaisia, kun kuuntelette radiota tai aivan ketä tahansa saarnaajaa. Tarkistakaa aina puhuuko saarnaaja Jumalan sanan mukaisesti. Ja opetus kuuluu, että Jeesus laskeutui alas helvettiin ja kärsi siellä syntiemme takia sen jälkeen, kun hän oli kuollut. Uskon, että kyseessä on pahansuopa opetus. Kerroin teille eilen, että hän meni läpi helvetin ennen kuin hän kuoli. Mutta sillä hetkellä, kun hän kuoli, se oli täytetty. Hän ei laskeutunut alas helvettiin. Kukaan ei ole vielä laskeutunut helvettiin. Kukaan ei mene sinne ennen tuomiopäivää. Sitä valmistellaan paholaiselle ja hänen

enkeleilleen. Kukaan ei ole helvetissä vielä. Paljon ihmisiä on Haadeksessa odottamassa joutumistaan helvettiin. Mutta kukaan ei ole siellä vielä. Hirvittävän tärkeää, että ymmärrämme tämän oikein.

Mutta nyt haluan lopetella tältä päivältä. Se mitä tapahtui Jeesukselle, tapahtuu tietenkin meillekin. Mitä se kertoo meille? Mitä Jeesuksen hautaaminen kertoo meille? Mitä Jeesus teki sinä aikana, kun hän oli haudattuna. Mitä se kertoo meille? Se kertoo, että ihmisen olemassaolo on kolmessa vaiheessa. Ei kahdessa. Me menemme kolmen vaiheen läpi olemassaolossamme. Ei kahden. Liian moni kristitty ajattelee siihen tapaan, että elämme tässä maailmassa ja sitten seuraavassa. Maa ja taivas. Ja kun kuolemme, menemme taivaaseen Jeesuksen luokse jne. Se ei ole Raamatun mukaista opetusta. Raamattu opettaa kolmesta olemassaolon vaiheesta. Haluan kutsua niitä seuraavin termein: kehollinen tila, tässä maailmassa, kun olemme kehoissamme. Tämä on minä. Kehosta irtaantunut tila, kun minä yhä olen minä, mutta minulla ei ole kehoani. Joten en voi olla yhteydessä sinuun. Jos olemme yhä tässä maailmassa. Ja kolmas vaihe on uuden kehoni tilassa. Ja minä en ole uuden kehoni tilassa taivaassa. Olen uuden kehoni tilassa uudelleen täällä maassa. Mikä on myös sitä, miten Jeesus sai uuden kehonsa. Se on sitä, mitä ylösnousemus tarkoittaa.

Tuo laulu, jota John Brown laulaa, että sielu jatkaa marssimistaan eteenpäin. Se ei ole kirjoitusten mukaista. Koska kun kuolen, menen taivaaseen Jeesuksen luokse. Mutta taivas on vain väliaikainen odotushuone. Minä en pysy siellä. Koska hän ei pysy siellä. Ja kun hän tulee takaisin tähän maailmaan, teidän uskotte siihen, eikö niin. Te tullette myöskin takaisin. Te uskotte siihen, eikö niin. Koska Jumala tuo mukanaan kaikki ne, jotka ovat nukahtaneet Kristuksessa Jeesuksessa. Ja me saamme uudet kehomme, emme siellä ylhäällä, vaan täällä alhaalla. Koska tämä on se paikka, mihin me jäämme. Meidän tulevaisuutemme on maassa. Taivas maan päällä. Mutta se on siis maan päällä. Ja täällä me tarvitsemme kehomme. Ja saamme uudet kehomme silloin, kun Jeesus tulee takaisin. Me saamme kehomme täällä alhaalla, koska tämä on se paikka, jossa tarvitsemme kehojamme. Ja ylösnousemus tuo ihmisiä takaisin tähän maailmaan.

Ja nyt näette, että muutaman päivän aikana Jeesus kävi läpi kolme vaihetta. Hän oli kehossaan tiistaina ja keskiviikkona. Hän oli kehostaan irtaantuneessa tilassa torstaista lauantaihin, mutta jatkoi yhä saarnaamistaan. Hän oli yhä ihmisten kanssa. Hän puhui yhä ihmisille, mutta ei tässä maailmassa. Ja sunnuntaina hän tuli takaisin tähän maailmaan uudessa kehossaan. Hän on meidän edelläkävijämme, pioneerimme, joka on valmistellut tien meille. Ja se tulee tapahtumaan myös meille. En malta odottaa, että saan uuden kehoni täällä maassa. Koska kerron teille salaisuuden: minulla on vain puolet nykyisestä iästäni. Olen seitsemännellä vuosikymmenellä täällä maassa nyt. Se on vihje teille sanoaksenne, ei koskaan. Mutta tässä minä olen saavuttanut elinkaareni. Mutta kun saan uuden kehoni, se tulee olemaan kuin hänen kirkastettu kehonsa. Ja kuinka vanha on hänen kirkastettu kehonsa? 33. Kuka sen sanoi? En malta odottaa ollakseni 33 jälleen. Olet parhaassa iässäsi silloin. Fyysisesti, hengellisesti ja kaikilla tavoilla. Olet voimasi huipulla. Ja Jeesus kuoli tuossa iässä ja uusi keho annettiin hänelle tuossa iässä. Ja hänen uusi kehonsa ei ole vanhentunut päivääkään. Mutta kaikesta tästä lisää huomenna. Se on sitä, mitä ylösnousemus tarkoittaa.

Voitte sanoa, halleluja! Tämä ei ole helluntailainen kirkko. On mielenkiintoista havaita, että kukaan ei sanonut halleluja, kun kerroin, että Jeesus haudattiin puolestamme. Eikö se ole kiinnostavaa? Me emme ole vielä ymmärtäneet sen merkitystä. Että hänet haudattiin ja siitä tuli jumalainen ihme ja täysin uusi elämä tässä maailmassa. Täysin uudessa kehossa. Jumala itse teki sen. Siellä haudassa. Ja siksi meidän tulee etsiä, koska Raamattu ei rohkaise meitä ajattelemaan liian paljon sitä, mitä tapahtuu välittömästi kuoleman jälkeen. Siinä ei ole kristityn uskon keskittymispiste tulevaisuutta ajatellen. Se on sitä, mitä maailma haluaa tietää. Ja oletan, ollaan rehellisiä, kristityt haluavat tietää jonkin verran myös siitä. Mutta Raamattu sanoo vain, että olemme Jeesuksen kanssa. Ja Paavali tiesi, että se tulisi olemaan epätäydellinen olemassaolo. Ilman kehojamme. Hän sanoi, että hän kaipaa Kristuksen luokse, mutta samaan aikaan hän oli epävarma haluaako hän olla ilman vaatteita. Ilman kehoaan. Ei, hän sanoi, että olen mieluummin yksin Herran kanssa kuin ilman kehoani. Mutta mitä minä todella odotan on se hetki, kun olemme kotonamme Herran kanssa ja meillä on uudet kehomme. Joten kristitty toivo ei katso välittömästi kuoleman jälkeiseen tulevaisuuteen vaan lopulliseen tulevaisuuteen. Se odottaa päivää, jolloin Jeesus palaa takaisin tänne ja me palaamme takaisin tänne ja me saamme uudet kehomme täällä.

Ja jopa tämä vanha maapallo saa uuden kehonsa. Ja tulee olemaan upouusi maapallo. Siksi minä en ole mukana siinä paniikissa, jota vihreä liike edustaa. Koska he uskovat, että tämä maapallo on ainoa, jossa tulemme koskaan elämään. Ja jos Raamattu ei kerro totuutta, he ovat oikeassa. Se ei tarkoita, ettenkö olisi

hervittävän huolissani siitä, mitä olemme tekemässä maa-planeetalle. Ja tuhoamme niin monia olentoja, jotka Jumala loi. Olen huolestunut siitä, mutta en ole paniikissa. Koska tulee uusi maa. Ei vain uusi keho vaan kokonaan uusi maapallo, jolla elämme. Koko ajatus on hengästyttävä. Haluamme puhua siitä lisää huomenna. Mutta haluan kysyä sinulta, että oletko valmis siihen kolmanteen vaiheeseen. Koska se on tärkeä vaihe. Jeesuksen kanssa oleminen on vain välivaihe. **Takaisin tuleminen Jeesuksen kanssa on lopullinen tulevaisuutemme.** Olen puhunut neljissä hautajaisissa viime vuosina. En tee sitä nyt. Se on tapahtunut perheen sisällä. Ensimmäinen tapahtui 1998, jolloin äitipuoleni kuoli. Hänen viimeiset sanansa olivat Jeesuksesta. Minä rakastuin äitipuoleeni ennen kuin tapasin vaimoni. Hän oli ihastuttava kristitty rouva. Kun kuulin, että hänellä oli yksi tytär. Sanoin, että jos hän on lähellekään sitä, mitä sinä olet, minä olen kiinnostunut. Ja hän oli myös kiinnostunut ja minä olin. Mutta minä siis puhuin äitipuoleni hautajaisissa. Sitten puhuin tyttärenti hautajaisissa. En koskaan unohda sitä. Satoja tuli sinne. Hautajaisissa tapahtui kääntymisiä. Minä puhuin. Vaimoni puhui. Poikani puhui. Hänen oma pieni, seitsemän vuotias tytär, puhui. Sitten puhuin velipuoleni hautajaisissa. Hän oli metodistipastori, joka kuoli syöpään. Siskoni mies kuoli syöpään samoihin aikoihin.

Noissa hautajaisissa sanoin, että he tulevat takaisin. He tulevat takaisin maahan. He tulevat elämään täällä uudelleen. Ja tiedätkö, että jopa kirkkoihmiset katsoivat minuun kuin olisin puhunut buddhalaisuudesta tai hindulaisuudesta tms. Opetin uudelleensyntymästä. Olen niin surullinen, että Glen Huddle, julkisesti tunnusti olevansa kristitty ja meni sitten sekaisin asioissa – julisti uskovansa uudelleensyntymään. Minä en usko uudelleensyntymään. Koska se sanoo, että tulet takaisin jonain toisena henkilönä. En halua tulla takaisin jonain toisena henkilönä. Haluan olla oma itseni. Me kuulemma saatamme palata takaisin eläimenä, jos emme ole tarkkoja. Ja ankka voi olla jonkun äiti, on minulle kerrottu. **Kuolleista heräämisen toivo on siinä, että nousen kuolleista omana itsenäni.** Ja että minut laitetaan takaisin uuteen kehoon ja pystyn uudelleen nauttimaan asioista. Tästä ihmeellisestä maailmasta, jonka Jumala on luonut. Maailmasta joka on itsensä lunastanut ja kierrättänyt. Kaikesta tästä kierrätyksestä puhuessani minun on lisättävä tämä: Jumala tekee täysin uuden universumin. Uuden taivaan ja uuden maan. Jotka te pilaisitte, jos hän sallisi teidät sinne. Sellaisena kuin olette. Siksi kysymys kuuluu: oletteko te valmiita olemaan uudelleen kierrätettyjä omana itsenänne? Koska muuten te saastutatte tuon uuden maan. Ja Jumala ei päästä mitään epäpuhdasta tuohon uuteen maahan. Eikä siihen uuteen Jerusalemiin, joka tulee taivaasta alas maahan. Siihen paikkaan, jossa elämme, ei tule mitään epäpuhdasta tai likaista.

Oletteko te valmistautumassa? Enkä tarkoita vain kuolemaa. On olemassa kristitty tapa kuolla. Rakas veli, ystäväni, joka oli kuolemassa eturauhassyöpään, sanoin hänelle pari viikkoa sitten. Sanoin siis hänelle, että tiesithän, että on olemassa kristitty tapa kuolla yhtä lailla kuin on kristitty tapa elää. Kerroin hänelle toisesta ystävästäni Beckinshiressä, jolle tohtori oli kertonut huonot uutiset. Tuo ystävä oli kutsunut paljon sukulaisia luokseen isoon taloonsa ja kutsui minutkin. Hän sanoi, että tule katsomaan kuinka kristitty kuolee. Eikö se ole kaunista? Mutta kyse ei ole siis siitä välittömästä toivosta kuoleman jälkeen ja siitä, että saamme olla Jeesuksen kanssa. Vaan kyse on lopullisesta toivosta. Hän on tulossa takaisin. Me olemme tulossa takaisin. **Me saamme uudet kehomme.** Ja todiste siitä on siinä, että hän on jo tehnyt sen. Hän on jo saavuttanut kolmannen vaiheen. Kukaan muu ei ole vielä saavuttanut sitä, mutta hän on. Ja se on todiste, että eräänä päivänä, koska hän elää, mekin saamme elää. Ylistäkää Jeesusta, että hänet haudattiin ja ylistäkää häntä vielä enemmän, että tuona lauantai-iltana hän purskahti ulos haudastaan. Ja **hän päästi meidät vapaaksi kuoleman pelosta.** Aamen. Aamen.

Ja tämä on se uskallus, joka meillä on häneen, että jos me jotakin anomme hänen tahtonsa mukaan, niin hän kuulee meitä. Ja jos me tiedämme hänen kuulevan meitä, mitä ikinä anommekin, niin tiedämme, että meillä myös on kaikki se, mitä olemme häneltä anoneet. (1. Joh. 5:14-15)

Me tiedämme, ettei yksikään Jumalasta syntynyt tee syntiä; vaan Jumalasta syntynyt pitää itsestensä vaarin, eikä häneen ryhdy se paha. (1. Joh. 5:18)

Jokainen, joka uskoo, että Jeesus on Kristus, on Jumalasta syntynyt. (1. Joh. 5:1)

Jokainen, joka rakastaa häntä, joka on synnyttänyt, rakastaa myöskin sitä, joka hänestä on syntynyt. (1. Joh. 5:1)

Siitä me tiedämme, että rakastamme Jumalan lapsia, kun rakastamme Jumalaa ja noudatamme hänen käskyjäänsä. (1. Joh. 5:2)

Sillä rakkaus Jumalaan on se, että pidämme hänen käskyjäänsä. Ja hänen käskyjäänsä eivät ole raskaat. (1. Joh. 5:3)